

til en Forstaaelse med den ærede Kultusminister, og jeg vil da udtale det, at det forekommer mig at der er fire Ting, som skulle være klare, inden der egentlig ret vel kan gives Bevilling. Den første er den, at Tegninger og Overslag ere approberede af Ministeren. Dernæst, at Vedligeholdelsen er sikket, og at man er enig om Bladsen, og endelig, at man har de tilstrækkelige Penge til Opførelse, naar man faaer Penge fra Staten. Er man enig om de fire Ting, og ere de til Stede, ville vi vel blive fri for, at der, naar Bevillingen er given, saa alligevel ingen Kirke bliver, fordi de ikke kunne enes om Stedet eller ikke ere i Stand til at faae Midler til Vedligeholdelsen. Og hvad det Andet angaar om at approbere Tegninger og Overslag, vil man jo, naar det er til Stede, være fri for disse ekstraordinære Krav. Disse fire Ting have ikke været i Orden for flere af disse Kirkers Bedkommende. I Fjor var der jo bevilget til Kirken i Herning 31,500 Kr., til Kirken i Esbjerg 35,000 og til Kirken i Struer 17,000 Kr. Nu kan det ikke negtes, at det er en meget betænkkelig Sag som f. Ex. for Esbjergs Bedkommende, at de Paagjældende komme bag efter, og sige, at de havde alligevel ikke Pengene, men saa henvende de sig til Staten. Derved bliver der let en Uøshed i Forholdene, saa at man ikke er saa ganske sikker paa, at man har de nødvendige Penge, naar man begynder. Saa trøster man sig med: Naar de ikke komme til Stede, faae vi nok Resten af Staten. Det er dog vistnok, naar Alt kommer til Alt, en mindre heldig Wei at slaa ind paa. Hvad Struer angaar ses det, at de Tegninger og Overslag, de have havt, og efter hvilke Bevillingen er given af Rigsdagen, og som ere fordrede af Ministeren, have i Grunden været ubrugelige til det Formaal, de skulle bruges til, idet der ikke efter dem kunde komme en tilstrækkelig stor Kirke til Stede. Det har altsaa været Tegninger og Overslag, efter hvilke der ikke burde have været givet Bevilling. Og hvad Bevillingen til Kirken i Aasaa angaar, have Tegningerne og Overslagene ikke holdt Stik, eller rettere sagt Overslagene, idet Byggesummen er bleven større end oprindelig paataent. Man kan ikke undre sig over, at man fra det andet Things, og jeg tør næsten sige ogsaa fra dette Things Side, kunde være noget betænkkelig ved disse Krav, der saaledes komme bagefter. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man maaste paa senere Stadier kunde komme til at give flere af disse Bevillinger. Det skal jeg ikke komme ind paa, men jeg tror, det er heldigt, at de Bedkommende faae

en Følelse af for Fremtidens Skyld, at det ingenlunde er saa let at faae disse Efterkrav opfyldte eller egentlig, at de ikke bør opfyldes. Det Samme gjælder forresten det Punkt, jeg nu nævnte, hvor man det er enig om Stedet. Det er mig saaledes bekendt, at Kirken i Brande, hvortil Bevillingen er given for mange Aar siden, ikke er kommen til Opførelse, fordi man ikke har kunnet blive enig om Stedet. Det forekommer mig heldigt, om den ærede Minister i Forveien sikkede sig de Ting, vi her have omtalt, saa kom vi ikke som her i Forlegenhed paa disse Punkter. Hvad Kirken i Trandum angaar — altsaa Vædringsforlaget under Nr. 9 — skal jeg for mit Bedkommende bemærke, at jeg betragter Regtelsen der som en Udfættelse. Saaledes er det ogsaa blevet opfattet andetsteds fra. Maaste det endda er foranlediget Noget ved de smaa Kalamiteter, der ere komne til Stede ved Bevillingen til de Kirker, der alt ere opførte eller ere under Opførelse. Den ærede Minister har selv udtalt under Behandlingen i det andet Thing, at han føler sig forvissset om, at han nok skulde enes med Rigsdagen om Bevillinger til Kirker i de fattige Egne. Jeg har det samme gode Haab, navnlig naar de Punkter, som jeg her har omtalt, blive opfyldte, inden Bevillingen forlanges. Jeg tror dermed at kunne forlade Kirkerne.

Jeg skal nu komme til den meget omtalte Fortsættelsesstole i Rønne. Den har haft en meget traurig Skjæbne. Den er blevet kastet frem og tilbage. En Gang har Bevillingen dertil været, saavidt jeg husker, vedtaget af hele Rigsdagen, nemlig 1884. Næste Aar var den optaget af den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Han maa da have fundet Oplysningerne tilfredsstillende. Det ærede Flertal fandt dem ikke tilfredsstillende. I Fjor var den igjen paa Dmtale, og var optagen, og i Aar er den optagen fra det andet Things Side enstemmig, ikke ønsket ud fra nogen Side, ikke heller af Ministeren. Det forekommer mig noget underligt, at man aldrig kan komme til Rede med den Skole, at det saaledes skal blive ved at være næsten som en Bold, der kastes frem og tilbage, uden at man nogenstunde kan komme til Ende med den. Jeg skal da tillade mig at give et Par Oplysninger i den Anledning, som det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Flertallet savnede. I Anmærkningerne i 1885, altsaa til Finantsloovforlaget for 1886—87, udtaltes der, at Ministeriet har modtaget et Andragende fra Forstanderen, der var ledsaget af en af Skolekommissionen, der havde overprøvet, og